

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
10. октобра 2011. године**

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,**
- **окривљени Богдановић Сима са браниоцем адвокатом Савом Малешевићем,**
- **окривљени Богдановић Дамир са браниоцем адвокатом Иваном Јанковићем, за кога се по заменичком пуномоћју које прилаже јавља адвокат Александар Милосављевић,**
- **окривљени Стојановић Зоран са браниоцем адвокатом Живановић Горданом,**
- **окривљени Гаврић Томислав са браниоцем адвокатом Миланом Бирманом,**
- **окривљени Шевић Ђорђе са браниоцем адвокатом Батрићевић Слободаном и**
- **окривљени Алић Зоран са браниоцем адвокатом Ђурић Рајном.**
- **Приступили су и пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Душан Јовановић.**
- **Приступио је сведок Јеремић Радослав, који је приведен преко Управе КПЗ Зајечар, док ће сведок Хамзић Мурадиф приступити накнадно са закашњењем, о чему је обавестио суд, с обзиром да је у току јутра кренуо из Босне.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њега ћемо видети касније, можда ћемо да направимо паузу ако не дође до окончања саслушања Јеремић Радослава. У сваком случају да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес.

У НАСТАВКУ ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ЈЕРЕМИЋ РАДОСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте Јеремић Радослав је ли тако?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Радослав, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са „л”. Позвани сте као сведок да данас дате исказ. Знате на које околности треба да сведочите, Ви сте били у овом поступку током истраге и окривљени, па је тужилац одустао. Међутим, имаћемо нека питања за Вас, као и тужилаштво и одбрана, на околности неких догађаја које су се десиле у Босни за време рата. Хтео сам да Вам као сведоку дам нека одређена упозорења и обавештења. Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања којим бисте Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети и тешкој срамоти и кривичном гоњењу, јесте разумели то?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Ваше личне податке. Јеремић Радослав, од оца?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Стојана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојана. Да ли можете само гласније пошто се све снима.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не могу, грло ми баш не функционише добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па видите како сада лепо причате. Ваша година рођења?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: 28.10.1965.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '65?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевцу, добро. Да ли сте у сродству или завади са неким од окривљених?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Обичан човек, земљорадник, пољопривредник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете, на којој адреси?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: У Крушевцу, Маљи Шилјеговац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: бб, је ли има број?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Без броја, без броја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без броја, добро. Сведоци у поступку полагају заклетву. Ја ћу говорити текст заклетве, Ви понављајте за мном, па ћемо констатовати да сте положили заклетву. Заклињем се.
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о сваму оном.
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Да ћу о свему оном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Што пред судом будем питан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па да такође. Покушајте гласније, Јеремићу. Ако хоћете можете да седнете, ако можете ближе микрофону. Је ли има столица?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Ма могу, него не могу јаче стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите да можете.
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: 'Ајде да пробамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо сви и да може да се скине после транскрипт. Јеремићу када сте Ви отишли у Босну на ратиште?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нисам уопште био на ратишту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Да, да. На ратишту не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата јесте били у Босни?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте били?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Никако ни 1991. ни 1992. никако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте били, шта сте радили у том периоду?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па као и сваки човек сељак бавим се пољопривредом, немам време за ратове.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте одлазили на ратиште?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не, не, то је грешка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што постоје неки подаци да сте били на ратишту?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам откуда, али нисам стварно био, то је грешка велика.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немате појма?
СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Велика, велика грешка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли сте се сликали неки пут?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се сликали у том периоду, фотографисали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А где сте упознали своју супругу?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевцу, када?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па негде вероватно, да ли се сећам 1993. године, тако ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам мало.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Ако не грешим, ако не грешим 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам мало како сте је упознали.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па обично, како се људи сусрећу тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хајде мало, кажите нам.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па давно је то било 1993. године, баш ми нешто посебно у свему томе, људи се срећу у сваком месту, па тако ништа нарочито, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се срели?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па шта знам, она је била као неко расељено лице по том мом схватању, е сад шта и како, живот је ишао даље, ништа нарочито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нешто причала?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није? Ништа није причала, ћутала је сво време?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Није ништа посебно што би нешто остало у сећању, није ништа посебно нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам причала одакле је, како је дошла ту.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па нешто мало, мало нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекла?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Откуд се баш сетим сваке речи, давно, давно је било тако да стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у Клиси?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам ни где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Дрињачи?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите Ваша супруга прича да сте се тамо упознали и да сте тамо били.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: То је грешка нека велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија грешка?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, али ја на таквом месту био нисам. Био сам негде можда 1998. али тада није било никаквог рата, посетила је свој родни крај и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је она?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Зворник чини ми се општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате из ког села?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам, не знам стварно, шта били смо оно мало евентуално пола сата тако да нисам ништа упамтио такоређи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били Ви са њом заједно сво време?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том месту?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли посетила неког тад када је?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Своју браћу, не знам ја ни кога је имала тамо, шта знам, не знам стварно, на кратко смо били, пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову браћа?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа како јој се зову?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам, не знам, нисмо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те људе које сте посетили нисте упознали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нисмо се упознали, тако да стварно не знам, нисам имао ни време да се упознам са некима ни до данас данашњег, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неку фамилију она?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па вероватно има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Их сад, колико сте ви дуго у браку?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па скоро 18-19 година, али нисмо стварно контактирали ни са киме, због чега, шта и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали где јој је фамилија, шта се дешава са њима?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, знам да има у иностранству неке, али где и шта и како стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате нешто ближе о својој супрузи, за ових 19 година јесте је мало упознали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала неке братанице?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате децу са њом?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико имате деце?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино то знате?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате, а ово остало не знате. Добро, бар нешто.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па, то је ствар породице како да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала нека документа када сте се упознали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, нешто је имала, шта и како не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се венчали регуларно или живите само невенчано?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па не знам има ту неких проблема покушали смо нешто да исправљамо, па смо онда, не знам ја, много ту компликација по том питању баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ми нисте одговорили сада? Јесте ли се венчали или не, је ли била свадба?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Венчање је ли било, јесте били код матичара, јесте ишли у општину?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Матичар да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па то је оно чисто оно грађанско весеље и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи венчали сте се у општини?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој општини сте се венчали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли имала папире тада?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, имала је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морала је да има папире, како да се венча?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нешто је имала, не знам шта, тај како гласи, нисам стручњак за те ствари да би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког од окривљених?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од окривљених да ли познајете некога?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се и погледајте. Како знате кад их нисте ни видели, окрените се и погледајте људе.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не познајем, никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога не познајете?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нико ми није познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваша супруга имала неке другарице, неке са којима се дружила од раније?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам, то ми није познато стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала или није имала?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли причала нешто, је ли се дружила после, наставила да се дружи са неким?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неке другарице из детињства са којима је после наставила да се дружи када је ступила са Вама у брак?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нисам у то улазио, тако да стварно не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа изгледа.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки контакт са неким од фамилије је ли одржавала после од кад је са Вама?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па можда је нешто у кратким тако цртама, не знам ја, уствари ја у то нисам улазио, да не знам стварно, зашто бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви у свађи са Вашом супругом, јесте у добрим односима?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: У одличним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Одлично, зашто би били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видим ништа, слабо нешто, не познајете, ништа не знате, шта год питам не знате да ми одговорите.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, зашто би нешто човек занимало нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и даље заједно, видим да, не знам како то слабо, није нормално то све, знате.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Мени је бар тако нормално, обичан живот се живи, тако, не знам како да Вам то објасним, као и сваки обичан човек како би другачије, свакодневне обавезе, увек су прече од нечега, тако да никада се нема времена за неке бар мени без везе приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде ако за сад нема питања. Заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, не бих имала питања, али свакако бих предложила да се покажу сведоку фотографије које се налазе у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бар ова једна, добро. То ћемо да видимо. Да ли имате питања. Одбрана? Нема питања. Окривљени? Немате питања. Што се тиче предлога за фотографије, да ли сте сагласни да покажемо сведоку фотографије? Добро, може. Показаћемо сведоку неке фотографије које имамо у списима предмета, то су фотографије А, Б и В. Не знам што би показивали фотографије А и Б, с обзиром да је рекао да није био на ратишту и да не зна никог од припадника јединице, али ја бих свакако показао фотографију В, дођите, дајте му. Средњи ред, овде односно доњи ред чуче, па у средини.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не познајем стварно, лоше видим, не познајем баш никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте доњи ред, ови што чуче. Имате ли наочаре?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па код мене их немам, али мада и не видим овако. Никога стварно не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите? Зато што имамо податак, да кажемо да је у доњем реду, трећи слева да сте то Ви?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, са пушком. Јеремић Радослав.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Можда личи, има сличних људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ви то?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Молим, не познајем никога, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то Ви, можете да погледате још једном боље. Ево овај човек ту.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не личи на мене ни приближно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не личи, да. Кажите, сада кажите на микрофон, кажите шта сте рекли пошто сте без микрофона, не личи на вас ни приближно.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Ни приближно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, адвокат Гордана Живановић.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни, кажите ми је ли знате како се зове Ваша супруга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли знате како се зове, него да ли знате како се зове, то је питање, да или не.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Знам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хоћете да ми кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да Вам каже зато што је, знате који статус има.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, знам, него сам помислила да имамо неко друго име на венчању или нешто промењено можда, па зато само питам. Да ли је можда у Вашој кући током вашег брачног живота боравила нека родбина Ваше супруге?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Јесте, али то је давно, давно било.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли то неки дужи период задржавања био, краћи?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам два месеца, тако нешто. Али давно, давно је то било 1990. и неке, може да буде и '98. тако нешто.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кажите ми да ли се сећате како је дошло до тога боравка у Вашој кући, да ли су они то сами дошли или сте их Ви позвали да буду Ваши гости?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па дошли су као, шта знам радили су мало имало као посла неког тамо вамо, обично увек свакоме.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи позвали сте их у вези са послом да помогну или?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Да, да, радили су неко време и тако то, ништа посебно.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања. Изволите, пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само питала да ли Ваша жена има једно или више имена?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Немогуће више имена један човек да има, ево ја барем имам једно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је мењала име у току живота?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам, није ми познато, што није није.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли знате да је она долазила овде пред суд?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате да је суд позивао да дође?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Није Вам никад ништа рекла?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли остварујете неки дечији додатак?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Па једино то, али то нешто бедна нека парица.

НАТАША КАНДИЋ: На име кога, на Ваше или на њено?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: На моје, на моје.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли деца, које деца носе презиме?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Моје.

НАТАША КАНДИЋ: А што стоје у оним подацима о деци, мајчино име, презиме?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Нисам обратио пажњу стварно бих вас слагао када бих, али нисам стварно обратио пажњу шта стоји. Одеш код матичара и тражиш и дају ти тамо где треба предаш, стварно нисам обратио пажњу, не знам стварно шта.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте били у Клиси, Дрињачи, Зворнику?

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је све.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Није никаквог рата било у то време када смо ишли по документацију неку тамо, пошто је родом из Босне, иначе друго ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Нема више.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Сад како се које место зове, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања. Гаврићу нешто Вам је смешно, Гаврићу? Ништа, јесте нешто хтели да кажете? Да ли познајете овог човека?

ОПТ. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете га, смејете се? Ништа, ако нема више питања, ја Вам се захваљујем, можете да га водите. Довиђења.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, пријатно.

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЈЕРЕМИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду да смо завршили неочекивано брзо, , па ћемо да сачекаћемо Хамзић Мурадифа пошто је кренуо из Босне. Направићемо једну паузу, па једно сат времена. Сат времена ћемо сачекати. У 11 је наставак.

Наставља се главни претрес.

КОНСТАТУЈЕ се да је приступио сведок Хамзић Мурадиф.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у суд приступио адвокат Иван Фанка, по заменичком пуномоћју за адвоката Слободана Батрићевића.

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ХАМЗИЋ МУРАДИФ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господоне Хамзићу.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзић Мурадиф?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Ваше личне податке. Од оца?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Хамзић Мурадиф, отац Хуса се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: 19.05.1953. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: У Шетићима, општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шетићи?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: У Шетићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима, да ли познајете окривљене?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни једино да одговарате на она питања, чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели то?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба да положите текст заклетве, ја ћу гласно говорити текст, а Ви понављајте за мном, па ћемо после констатовати.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да понављам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Заклињем се.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да ћу о свему ономе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли због чега смо Вас позвали? Да ли имате нека сазнања о догађају из јула 1992. године, о страдању Рома у Скочићу?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Сазнао сам од комшије, једног Србина из Андравића, када сам се вратио, повратак, када је рат био у селу Шетићи, кренуо је код мене и рекао ми је да у нашем иметку Хамзића су побијени Роми са Скочића, који су доведени ту. Питао сам га „колико је отприлике било”, „око 40 Рома”, тако ми је рекао, а „ко је то урадио”, он ми је рекао да је неки Симо звани „Четник” то урадио. Питао сам га, „како ти то знаш?”, „био сам ту на лицу места, па нас је он отерао, када је њих постројио, отерао нас је и каже, има један, једна као узвишица једно педесет метара одатле, ту сам се заклонио и посматрао сам, извео је једну Ромкињу, лепа као слика, није је хтео убити, али она је запомагала и рекла је, немој ме одвајати од њих, убите ме”. Он јој је истргнуо блузу, остала је гола потпуно у горњем делу и вратио је поново у stroj и тада је рафално почело убијање. Побацали су их, ту је била нека јама, где смо ми копали пијесак за малтерисање кућа. Питао сам га да ли се они налазе још ту, рекао ми је да су пребачени, али један део је остао ту тела, а погледам у шуми, има и у шуми побациано. Ја сам једног дана се спремио и ушао у шуму, нашао сам лобању, обавестио сам Хуртића, овога шефа Уреда за нестале и он је дошао, узео ту лобању, испричао сам му исту ову причу што сам чуо од овога. Међутим, касније је дошао СФОР који је био стациониран у Зворнику. Одвео сам их на лицу места. Ушли смо поново у шуму. Нашли смо и другу лобању. Е сада, да ли је ковано да се нађе оно тело што је мени говорио, ја не знам и рекао ми је да

је једно дете преживело и да га је ухватио Власто Пантић. Пребачен је негде у Немачку, има своје неке фамилије у Немачкој и тамо је пребачен.

И прошло је то дуже времена, тај мали се појавио, па је шеф Уреда за нестале Хуртић га је довео, да би мали могао препознати где су стрељани и да ли се поклапа све ово. Међутим, отишли смо тамо, мали се сећа да је пребео низбрдицу низ шуму и слетео у једну њиву, голему парцелу и једна помања кућа где је ноћио, у првој соби са леве стране у кутији. Одатле када је устао, изашао је на пут коловозни, прошао сам крај једне куће где су пчеле биле – „знаш ли ти ко је то”, рекох, „знам, то је било једно двадесет, тридесет метара од моје куће и тамо до једно педесет метара га је ухватио Власто Пантић”. Е то је то што могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим лобањама? Понели сте те лобање, предали сте СФОР, је ли тако и шта је било са њима?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Хуртић је однео једну лобању, другу лобању однео је СФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили неку потврду, тако сте рекли за то. И шта је било, да ли сте нашли то код куће?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Можете мало јасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Картицу неку? Зато што сте, Ви сте причали у Босни тамо, пред Тужилаштвом, каже овако: „У шуми сам пронашао 2002. године, где сам у шуми пронашао две људске лобање и исте сам сачувао и прошле године сам пријавио СФОР који је долазио у село Шетиће, што могу да потврдим картицом коју сам од истих добио, али је тренутно не поседујем код себе”.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па те две лобање су биле, прву лобању је однео овај шеф Уреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са картицом том?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Картица.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Визит картицу добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, визит картица?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да, то је од овог, мајор чини ми се по чину да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Уколико ми шта затреба, да га обавестим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то причао све?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Спасојевић Филипа Спасоје из Андравића, то ми је више пута понављао, када год наиђе, он је то образлагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је баш Вама причао?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па у вези тих стрељања Цигана и овога, како су доведени са Скочића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто баш Вама, јесте ли Ви добри са њим?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па јесмо, јесмо, јесмо добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је прошли пут био Спасојевић Спасоје и рекао да није са Вама ништа разговарао на ту тему и да ништа није гледао, да ништа није видео.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Није само мени да је причао, причао је он још људима, још је он то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је причао?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Али мени се поистинило то, јер ја сам када ми је рекао да се налазе тела бачена нека у шуми, ја сам нашао лобање, поистинило ми се када ми је рекао да је мали преживео, да је побегао, то је истина и да га је ухватио Власто Пантић и значи има ту неке истине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, поклопила се прича са тим?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај мали што је преживео, да ли знате можда?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не знам му име, не знам, био је, ја га нисам питао за име, нисам полицајац, нисам ништа да би ме интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме је још причао Спасојевић Спасоје, осим Вама?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па он је причао, он је причао овај овима што купе податке о ратним злочинцима и једне прилике су ми из СИП рекли, реко, добио је неко позив, он је долазио код мене овде, уплашио се човек, требао је да иде и да да изјаву у Тузли и рекох, да није шта око онога што је мени причао. Каже, он је причао на више места, није само теби, то ми је баш СИП рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то СИП?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па то ти је обавештајна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Служба за откривање ратних злочина?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Иначе обавештајна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте видели дечака који је преживео?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате када сте га видели?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не могу се тачно датума сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Година?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: То је овај господин Хуртић и шеф Уреда за нестале довео га да. Да сам ја знао да ћу доћи овде на суд, ја бих то све бележио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, колико је он тада имао година, по Вашој оцени?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ја када сам га први пут видео, изгледао ми је мали, али колико он има година, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте га пута видели?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Само једном, баш тада када га је Хуртић довео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, са Спасојем колико сте пута разговарали о овом догађају?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Више пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Више пута?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да, јер он има брата у Петковцима, па иде код брата Марка и наилази туда и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Остало је на колегиницино питање одговор мени нејасан бар или не, није дао сведок. Које године сте тог малог видели, није добила одговор?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не могу се сетити, али после 2004. године да је долазио после 2004. године?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесте, али не могу да се сетим.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите, када се давали своју изјаву пред Тужилаштвом, када је то било, да ли се сећате?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ја када сам давао пред Тужилаштвом? Нисам ја никада давао, него долазили су људи, код мене

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, свеједно, или они код Вас или Ви код њих, није важно, када сте дали ову изјаву?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не могу се сетити датума.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А године?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: То 2002-2004. године је све то било.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, да ли можете да нам опишете, како је изгледао тај дечко, тај малац, како Ви кажете?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Онако црномањаст, ситан, помршав, ниског раста.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико ниског раста, да ли можете то да нам објасните?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не, дете обично.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да ми определите колика је та висина, коју показујете?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Мени се овако учинио, ето, тако.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: 170 и нешто.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи, Вама до груди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метар и по, отприлике тако?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Чекајте, сада сте ми показали прво до катедре, онда до Ваших груди, сада показујете раме, хајде да се нађемо негде.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ја се извињавам, али ја то не могу прецизно без метра, требао сам га измерити па онда рећи, али ја Вам отприлике причам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је око метар и по отприлике висине?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Тако нешто, изгледао ми је мали, ја сам стварно мислио да је дете, Хуртић ме је упозорио, каже „он је сада пунолетан”, а био је онда дете.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала и судија Вам је прочитао део Ваше изјаве коју сте дали. Ја бих просто питала, она се мало разликује нешто од онога што сте данас саопштили, па да нам појасните. Рекли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предпочавате, кажите?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Изволите, овај део који сте Ви прочитали судија, да не понављам просто, да је нашао две, па онда није сада две, него је нашао једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте једну па другу, то је то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У друштву неког другог, уствари, неко је други пронашао ту другу.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ко је пронашао други?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Данас сте објаснили да је ту другу лобању неко други пронашао.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: СФОР када је дошао код мене, нашли смо ту другу лобању, значи то су две лобање које су пронађене.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ви сте били са њима на лицу места?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: На лицу места сам био.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко други од бранилаца? Изволите колега Малешевићу.

АДВ. САВО МАЛЕШЕВИЋ: Када су тачно пронађене те две лобање?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ја датума не могу да се сетим.

АДВ. САВО МАЛЕШЕВИЋ: А година?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не могу ни године.

АДВ. САВО МАЛЕШЕВИЋ: Добро, ништа.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Давно је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања од бранилаца? Окривљени немају питања, изволите пуномоћници.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Занима ме у вези онога што Вам је говорио Спасојевић Спасоје. Да ли је он то причао Вама у друштву још неких људи?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Није, сами смо седели.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Кажете да су Вам људи из СИП рекли да је то он причао и другима?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесте.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: А јесу Вам рекли, којим то другим људима је причао?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нису.

ПУН.ОШТЕЋЕНИХ ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Да ли су помињали имена?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Такође, рекли сте да Вам је Спасојевић рекао да су кости негде пребачене, да су ископане.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да су ископане одатле и пребачене, али није ми прецизирао где и да је руски СФОР довео отпад, шут, па затрпао то.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Али није рекао где су кости пронађене?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Није ми то рекао.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: И занима је само још ово, у својој изјави сте рекли да Вам је Спасојевић такође рекао да су чланови Кризног штаба из Малешића учествовали у убиству Рома. Да ли је то истина?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ја колико се присећам, чини ми се да је спомињан један Радић, звани „Јарац“, колико могу, то је давно било, да се присетим, да је он учествовао у прогону тих Рома из Скочића места.

ПУН.ОШТЕЋЕНИХ ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је можда Спасојевић објаснио на који начин је Радић учествовао?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Није, није ми објаснио.

ПУН.ОШТЕЋЕНИХ ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Није Вам рекао да је учествовао у убиствима или тако нешто?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Није, није, само је тврдио за неког Симу званог „Четника“.

ПУН.ОШТЕЋЕНИХ ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: И ниједно друго име није поменуо?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Није.

ПУН.ОШТЕЋЕНИХ ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да се надовежем на колегу, да Вам предочим део исказа који сте давали, значи „Спасојевић ми је такође дао списак Кризног штаба који је учествовао у организовању и убијању Рома и то“, онда набрајате „Мићо Томић, Петко Томић, Божо Видовић, Милан Радић, Рајо Радић и Перо Радић, сви из Малешића, општина Зворник“. Онда даље још нека имена, „Спасојевић ми је рекао да су учествовали у силовању Јусићи које су биле заробљене и то Неђо Тешић и Цвијетиновић Ратко из Малешића“, а Ви сада спомињете само да.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да то није шта помешано, то у Кризни штаб јесу постојала та имена, овај, а за ово ми је само споменуо за Перу Радића, колико се могу да присетим да је учествовао у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово убиство Рома из Скочића, Радића је споменуо?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Сада не знам каква је та збрка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто видим овде да је цео списак дат са именима, због тога Вас питам. Предочавам Вам Вашу изјаву коју сте дали.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колегинице, па ћемо даље да видимо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само питала, у Тужилаштву у Министарству унутрашњих послова у Босни помињете и Карић Сену да је она убијена и сахрањен на Хамзић гробљу?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, да ли Вам је испричао, да ли има везе са овим убиством Рома по дану, локацији?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: То је речено у целокупности да је тај радио злочине ту.

НАТАША КАНДИЋ: Који тај?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Тај „Симо четник” неки.

НАТАША КАНДИЋ: Да он има везе са?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да, да се он напио тада, она је тада пошла да бежи када је он наишао пијан и не знам који је од њих, убио је и да је сахрањена у Хамзића гробљу, међутим, ми смо тражили у том гробу, али нисмо је могли пронаћи, долазила јој је и сестра која је била удата, живи ту негде у Шапцу, али не може се тачно сетити где је то.

НАТАША КАНДИЋ: Ко не може да се сети?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Та сестра од Сене Карић.

НАТАША КАНДИЋ: Не може да се сети гроба?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да, јер овај је негде обележио да је ту укопана, нема је ту, значи ту ме је слагао.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви сте видели када јој је сестра долазила?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нисам био, био сам кући, али ме нико није позвао.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вам је рекао да је сестра долазила?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па рекла ми је жена да су долазили, ишли горе на гробље да копају.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте питали можда овог Спасојевића где је, оно после тога?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Први пут сам ја питао њега где је и он је обележио то, али међутим, када се копало то, нема.

НАТАША КАНДИЋ: Након тога пошто нису нашли у гробу, ови нису нашли у гробу, јесте га питали?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нисам, нисам га питао.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, да ли знате за кога је удата та Сенина сестра?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не бих знао рећи, не знам ја, и он је био ту на ратишту.

НАТАША КАНДИЋ: И тај?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Тај исти што је.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, јесте видели у последње време овог Спасојевића?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па јесам га видео, он је дошао код мене да дођем на суд, он је добио позив, а ја нисам добио. И ја сам њему рекао, ја нећу док позив не добијем, нећу доћи. И он је мени рекао, „шта да радим сада?”, рекох, „Оно што си причао, тако ћеш рећи на суду”.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је он на то рекао?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: „Требају обадве стране да одговарају”, рекох,
„не знам ја”.

НАТАША КАНДИЋ: Које обадве?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па као и бошњачка страна и ова страна друга.
Шта је он хтео са њим да каже, ја не знам, нејасно ми то.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте га видели, рекао Вам је да иде да сведочи?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: После тога, да ли сте га видели?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нисам га после тога видео.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, Ви и данас живите тамо, у Шетићима?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Живим, живим

НАТАША КАНДИЋ: Осим њега, да ли је још неко нешто Вам рекао у вези са
Ромима, у вези са ето Сеном?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: У вези Рома, није ми нико ништа рекао, јесу
причали око ових, око Сене, каква је тортура била над њом и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је била?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Какву су тортуру изводили на Сени Карићки тој.

НАТАША КАНДИЋ: Ко?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па тај командант који је био горе, како је
продавао за плетару ракије једном старцу.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: За плетару ракије, да старац са њом спава, како
је тога било пуно.

НАТАША КАНДИЋ: То све Спасоје прича?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па није само Спасоје, причали су и други око
Сене Карић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да кажете, ти који су Вам причали о Сени,
да ли они знају о убиству ових Рома?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Знаш како, они су мало претвртљиви, ако они,
пуно су причали, али ако ја не нађем неки доказ, ја то не могу да поверујем
ништа. Код Спасојевића сам нашао доказ и то сам поверовао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли бисте препознали дечака данас?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Могуће да бих га препознао.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми да ли знате, ова канцеларија Института за
нестале, јесу претраживали ту јаму, шуму?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ја нисам упознат да ли су долазили да
претражују. Углавном сам их обавестио, Хуртић је долазио на лице места,
али да ли је после он копао, ја не знам, јер то је неприступачно да би могла
нека машина да копа, јер то је голема јама, јер то је цело село вадило песак
за малтерисање кућа, а неприступачна је, а крај пута.

НАТАША КАНДИЋ: И још само једно питање, јесте можда чули у селу да је
још неко сем Спасојевића видео тај догађај са Ромима?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: У селу мом? Нисам то чуо, то нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јер бар би ми се неко у селу пожалио у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Спасојевић причао да је са још неким присуствовао томе или је он сам то гледао?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не могу се тачно сетити, али као кроз сан да је био још неко са њим, као кроз сан, али не могу то потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео бих да Вам предочим још једну ствар. Данас сте споменули „Симу четника“, нисте спомињали у претходном исказу њега као извршиоца тог злочина.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Он је само спомињао то име, ко је тај, ја не знам, Симо звани „Четник“, он је био командант ту, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли када сте причали, нисте спомињали „Симу четника“, због тога Вам предочавам сада. Да ли сте знали тада за то, за тај податак?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Појасните, нисам добро чуо ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели, ево поновићу питање. Када сте давали свој исказ претходни пут, нисте спомињали „Симу четника“?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесам, јесам спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема га у исказу нигде, имамо пред нама тај исказ, прочитали смо га.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесам спомињао и ко је урадио и све, све исто ово што сам сада испричао, то сам испричао и њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јер узалудна би нам била прича, а да нисам споменуо извршиоца, ово што ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо тај податак да сте спомињали, ушло је то је ушло. Јесте ли читали после овај записник?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте слушали гласно диктирање записника?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нисам, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте слушали?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили? Јесте потписали записник?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Само потписао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте давали исказ?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Код мене у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: У кући код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Била су из СИП двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је откуцан записник?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Куцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли куцали на лицу места?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: На лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме су куцали?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па имали су онај компјутер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли га одштампали одмах исказ или?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесу, јесу, одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то на лицу места потписали?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања за сведока, захваљујем се. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Па имам аутобуску карту која је коштала 16,5 марака, имам такси што ме коштао, 200 еура ми је узео довде, 20 еура уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле 20 еура?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Са станице, у динарима колико ми је вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли карту?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Тражио сам му карту, он каже, што ми ниси рекао доле да узем од неког таксисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је наплатио?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Такси тај, таксиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таксиста Вам наплатио?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате рачун?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Немам рачун, тражио сам рачун, он ми каже, „што ми ниси доле рекао на станици“, да узме од колеге рачун. Рекох, „ти мени више наплати него што“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Вам трошкови укупни?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Шта ја знам, аутобуска карта ме кошта 16,5 у једном правцу, значи то ти је 33 марке, кошта ме у оба два правца и ово што ми је узео такси, па ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, 20 еура такси?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Није пуних 20 еура, не разумем се у ове динаре, колико ми је вратио, то је немогуће, да одем из Београда за Сарајево, не би ми толико наплатио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 16,5 еура и 20 еура, ево узећемо Вам то, значи 36,5 еура, 3.650,00 динара.

НАТАША КАНДИЋ: А да руча нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека руча, није тражио. Добићете 3.650,00 динара, усвојићемо тај захтев, добићете од наше Службе за помоћ и подршку жртвама и сведоцима.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Али ја данас треба да постим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате мене?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите шта хоћете још, изволите.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Ваљда сам заслужио један ручак да једем, нисам ни доручковао, ни ручао, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не тражите, ја сам Вас питао који су Вам трошкови.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Не знам ја процедуру, ако хоћеш да ми верујеш, ово је мени први пут да дођем уопште на суд, у мојих 56, 57 година, први пут долазим на суд, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је доста 5.000 укупно и то је то?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Нека буде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што дајемо људима који долазе из тих крајева, то је 50 ЕУРА значи, 5.000,00 динара. Је ли у реду?

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: У реду је. Ја се желим да извинем, ја нисам дошао овде никог да оптужујем, него сам дошао само да пренесем оно што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОДОБРАВА СЕ исплата износа од 5.000,00 динара сведоку на име путних трошкова и трошкова исхране који ће се исплатити на руке од стране наше Службе за помоћ и подршку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МУРАДИФ ХАМЗИЋ: Да ли сада могу да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, слободни сте, хвала, довиђења. Изволите.

АДВ. РАЈНА ЂУРИЋ: Ја имам један процесни предлог. Дана 23.09.2011. године окривљеном Алић Зорану је продужен притвор од стране Вишег суда, а на основу члана 142 став 1 тачка 5 ЗКП, а који може трајати најдуже до два месеца. Сматрам да у конкретном случају не постоје нарочито тешке околности, обзиром да исте не могу истовремено представљати и разлоге за одређивање притвора и представљати обележје кривичног дела. Такође сматрам да овај, у конкретном случају, притвор није неопходан ради несметаног вођења кривичног поступка, обзиром да се присуство окривљеног може обезбедити на други начин, а окривљени има пребивалиште у Републици Србији, што је наведено и у његовој личној карти, на које околности се он може лично изјаснити и обећати суду да ће се уредно јављати на сваки позив суда.

Ја желим напоменути овом приликом да је окривљени инвалид, да нема ногу, да нема адекватно медицинско збрињавање у притвору и да је, наглашавам још једном, иако је то суду врло познато, да је био малолетан у време евентуалног извршења кривичног дела. Дакле, не постоји ниједан и сматрам, по мом мишљењу, да није ни постојао притворски основ из тачке 5,

а чак и када би постојао, сматрам да овај основ губи на интензитету протеком времена, обзиром да је окривљени већ девет и по месеци у притвору.

Ја молим суд и предлажем суду и просто молим веће да окривљеном укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

АДВ. РАЈНА ЂУРИЋ: Хвала.

Бранилац окривљеног Алића Зорана, адвокaг Ђурић Рајна предлаже да се према њеном брањенику укине притвор, сматра да се његово присуство може обезбедити на неки други начин, а у свему осталом, како је то констатовано аудио-техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неки предлог? Заменик. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу.

Заменик тужиоца за ратне злочине се противи предлогу за укидање притвора окривљеном Алић Зорану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алићу, изволите, хтели сте нешто, изволите.

ОПТ. ЗОРАН АЛИЋ: Поштовани судија, пошто се тужилац противи, значи тражим, ево колико је сати, од данас почињем штрајк глађу, у наредних два дана ако ми се не обезбеди протеза, под број један, под број два – докле ћете нас више овако малтретирати, доводите неке ове сведоке који људи нису ни урачунљиви. Овај живео 18 година са женом, не зна каква му је жена, каква је, овај, не зна ништа, докле ћете нас више малтретирати? Вама се обраћам, не судији, Ви сте први рекли не. Хоћете да Вам покажем какав ми је силикон госпођо? Немам штаке, да ли треба да ме цимери носе на шетњу, да ме носе у WC? Докажите ми молим Вас, где пише Алић Зоран, ја нисам из Лознице, него из Ваљева, а Ви мени стављате из Лознице Алић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Алићу да Вас питам нешто у вези са том протезом, шта је проблем?

ОПТ. ЗОРАН АЛИЋ: Па проблем је, господине судија, пукао ми је силикон, купили су лепак неки, изгорео и силикон ми изгорео, значи не може да се залепи. Наводно нема у Србији, онда има, али 130.000 кошта, значи мој бранилац је тражио да ме пустите из притвора, ја ћу сам себи обезбедити, бићу код моје крштене куме у Ваљеву, ако треба сваки дан ћу се пет пута јављати у СУП; ја ћу сам себи обезбедити тај силикон, знам да кошта и колико кошта, значи ја ћу сам себи то урадити, јер не могу, да Вам сада скинем да погледате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знам да сте писали.

ОПТ. ЗОРАН АЛИЋ: Верујте, докторка Александара је покушала, начелница, 130.000 кошта, ја немам тај новац, а овакво малтретирање, дођеш, дођу неке, буди бог с нама, неки не знају ни причати, прича о црвеном врапцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако је то све, идите на место, захваљујем. Повући ћемо се сада да одлучимо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог за укидање притвора окривљеном Алић Зорану као неоснован.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ.

Наставак се одређује за:

30.11. и 01.12.2011. године, са почетком у 9,30 часова,
судница број 4.

Довршено у 11:45 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА